

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4993/2019

Гж ап 32/2019

05.12.2019. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мила Симић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Божидар Лековић адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о жалби туженог изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 8/19 од 02.10.2019. године и ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4451/17 од 05.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба туженог изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 8/19 од 02.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4451/17 од 05.09.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Јагодини П 78/17 од 21.08.2017. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да се са свим лицима и стварима исели из стана који се налази у ..., ул. ... и исти преда у државину тужиоцу у року од 15 дана по пријему пресуде. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 156.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4451/17 од 05.09.2018. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини П 78/17 од 21.08.2017. године.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, са позивом на одредбу члана 395. Закона о парничном поступку, благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 8/19 од 02.10.2019. године није предложено Врховном касационом суду одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде тог суда Гж 4451/17 од 05.09.2018. године.

Против наведеног решења тужени је изјавио жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе, Врховни касациони суд је имао у виду да је поступак у овом спору започет пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: сада важећи Закон о парничном поступку) и да се зато, у смислу члана 506. став 1. сада важећег Закона о парничном поступку, овај поступак спроводи по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 125/04 и 111/09 - у даљем тексту: раније важећи Закон о парничном поступку).

По одредбама раније важећег Закона о парничном поступку, жалба се може изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355.) и против решења првостепеног суда (члан 385.). Против одлука другостепеног суда - правноснажне пресуде донете у другом степену и решења другостепеног суда, странке могу изјавити ревизију (члан 394. и члан 412. став 5).

Жалба туженог изјављена је против решења које је донео другостепени суд одлучујући о допуштености ревизије туженог, изјављеној против другостепене пресуде у смислу члана 395. раније важећег Закона о парничном поступку. Будући да раније важећим Законом о парничном поступку није било предвиђено да се овај правни лек може изјавити против решења другостепеног суда, због тога је жалба туженог недозвољена.

Из тог разлога, на основу члана 411. у вези члана 373. раније важећег Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. раније важећег Закона о парничном поступку који се примењује на основу члана 506. став 1. сада важећег Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 395. раније важећег Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. тог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Из ове одредбе произилази да Врховни касациони суд одлучује о изузетној ревизији само под условом да такво одлучивање предложи апелациони суд, након оцене допуштености ове ревизије из неког од наведених разлога.

У конкретном случају, решењем Апелационог суда у Крагујевцу није предложено одлучивање о ревизији туженог као о изузетној ревизији, а вредност предмета спора износи 310.000,00 динара и очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 23. став. 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку - „Службени гласник Републике Србије“, број 55/14), због чега је применом члана 404. раније важећег Закона о парничном поступку одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић